

здійснення господарських операцій. Оперативний контроль дуже часто носить спонтанний характер, що знижує його цілеспрямованість у виявленні негативних відхилень.

Отже, головними напрямками вдосконалення організації контролю промислових підприємств є затвердження на законодавчому рівні організаційних рішень щодо проведення контролю на підприємствах; структурна перебудова організаційних форм контролю для вирішення нових завдань; впровадження методичних вказівок по внутрішньому контролю на промислових підприємствах; налагодження системи планування контрольних заходів на підприємстві; визначення чітких правил здійснення оперативного контролю на підприємстві.

Тому за відсутності офіційних рекомендацій кожне підприємство має самостійно вирішувати як буде здійснюватися контроль на підприємстві, керуючись досвідом вітчизняної та зарубіжної практики. Вітчизняним науковцям необхідно розробити та запропонувати такі концепції систем внутрішнього контролю, які будуть орієнтовані на ринкову систему господарювання та мають враховувати специфіку національної економіки.

Список використаних джерел.

1. Оперативный контроль экономической деятельности предприятия / Б. И. Валуев, Л. П. Горлова, Е. Л. Зернов и др. – М. : Финансы и статистика, 1991. – 224 с.

2. Суварно Р. В. Развитие организации оперативного контроля экономической деятельности промышленного предприятия : дис. ... канд. экон. наук : 08.06.02 / Р. В. Суварно ; ОГЭУ. – Одесса, 1998. – 153 с.

3. Кошкарів С. А., Бачинський В. І., Куцик П. О. Внутрішньогосподарський оперативний облік і контроль у системі управління діяльністю виробничих підприємств / С. А. Кошкарів, В. І. Бачинський, П. О. Куцик. – Чернівці : Золоті литаври, 2012. – 264 с.

УДК 657.6

ПОНЯТТЯ СУТТЄВОСТІ В АУДИТІ

М. М. Федоришин

ІФНТУНГ, вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, Україна, 76019

З метою прийняття управлінських рішень та задоволення інформаційних потреб користувачів, будь-який функціонуючий суб'єкт господарської діяльності висвітлює інформацію про свій фінансовий стан та результати діяльності у фінансовій звітності. Така звітність впливає на рішення користувачів такої інформації, чи то інвесторів, кредиторів чи інших контрагентів підприємства, таким чином виникає потреба у тому, що фінансову звітність достовірно складено в усіх аспектах згідно з концептуальною основою її надання. Дане завдання належить до функцій аудиторської теорії та практики.

Варто зазначити, що з миті вибору термінів виконання аудиторських процедур, їх типів та обсягів і до практичного здійснення перевірки та складання звіту незалежного аудитора, поняття «суттєвості» є фундаментальним на кожному із зазначених етапів. Метою аудиторської

діяльності, при встановленні межі суттєвості помилок, є підтвердження або заперечення достовірності фінансової звітності.

Відповідно до МСА 320, викривлення, включаючи пропуски, вважаються суттєвими, якщо існує ймовірність, що вони, окремо або в сукупності, можуть вплинути на економічні рішення користувачів, які приймаються на основі фінансової звітності. Також, термін «суттєвість» трактується як значення, якому повинна відповідати інформація, для того, щоб бути вагомою для користувачів. Розглядаючи суттєвість крізь призму аудиторської практики, можна стверджувати, що це максимально допустимий розмір помилки у фінансовій звітності, якою аудитор може знехтувати, оскільки така помилка не вплине на рішення користувачів даної звітності.

Згідно з вище наведеним принципом, аудитор має приймати до уваги найбільш суттєві помилки та викривлення, що допущені у фінансових звітах.

На сьогоднішній день, науковці класифікують помилки, залежно від їх суттєвості, на три види:

- помилки, які є настільки незначними, що не можуть вплинути на достовірність фінансової звітності (несуттєві помилки);
- помилки, які можуть вплинути на прийняття рішень користувачами фінансової звітності, але вони стосуються не ключових статей, а фінансова звітність загалом відображає реальне фінансове становище суб'єкта господарювання;
- помилки, які ставлять під сумнів достовірність фінансової звітності (внаслідок незаконних дій, шахрайства тощо) [1].

Необхідно відмітити, що МСА, окрім цього, містить таке поняття як «явно несуттєве викривлення», трактуючи його як викривлення, кількісне вираження якого має набагато менший розмір, ніж встановлений рівень суттєвості. При цьому, не зважаючи на те, чи їх оцінюють в сукупності чи окремо, дані викривлення не відбиватимуться на достовірності фінансової інформації.

Для встановлення рівня суттєвості часто використовують відсоток (рідше – абсолютне значення величини), розмір якого залежатиме від елементів фінансової звітності (активи, зобов'язання, доходи тощо), від того, чи підвищений інтерес користувачів інформації до певних показників, стадії життєвого циклу суб'єкта, якого перевіряють, способу фінансування [2].

Проблема, яка стосується суттєвості в аудиті, полягає в тому, що на поточний момент, МСА не містять методики та чіткого алгоритму її кількісного встановлення (поріг суттєвості). Відсутність єдиного критерію суттєвості визначеного на міжнародному рівні, призводить до того, що сам аудитор зазначає відповідне кількісне значення суттєвості для фінансової звітності підприємства, при цьому, покладаючись на користувачів, що володіють та використовують дану звітність.

На сьогоднішній день, розроблені різні методи та техніки встановлення рівня суттєвості, проте її кількісне визначення не може бути зведене до зафіксованого відсотка по одній ознаці. Визначення суттєвості завжди здійснюється на основі сукупності кількісних і якісних характеристик. Відповідно до такого принципу, стаття, яка є несуттєвою за одним параметром, може бути суттєвою за іншим.

Таким чином, для ефективного здійснення перевірки фінансової звітності, необхідно визначити релевантний критерій суттєвості. Попри те що, існують певні методи розрахунку порогу суттєвості, процес його

встановлення та коригування значно залежить від професійного судження аудитора.

Список використаних джерел.

1. Проскуріна Н.М. Оцінка суттєвості помилок в контексті міжнародних стандартів аудиту, надання впевненості та етики [Електронний ресурс] / Н.М. Проскуріна // Науковий вісник ЛНАУ. — 2010. — № 17 — С. 171—175. — Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nvlnau/Ekon/2010_17/Proskurina.pdf
2. Каменська Т.О. Визначення суттєвості в аудиті / Т.О. Каменська // Вісник податкової служби України. — 2003. — № 33. — С. 51-54.

УДК 657.6

КОНЦЕПЦІЯ ПРОЦЕДУРИ ПОВІДОМЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ З ПИТАНЬ АУДИТУ НАЙВИЩОМУ УПРАВЛІНСЬКОМУ ПЕРСОНАЛУ

М.Я. Херович

ІФНТУНГ, бул. Північний ім.Пушкіна, 11, м. Івано-Франківськ, Україна, 76019, e-mail:mkherovych@mail.ru

Аудитор повинен розглянути інформацію з питань аудиту, яка має значення для управління й одержана в процесі аудиторської перевірки фінансових звітів, і повідомити про неї управлінський персонал.

Повідомлення інформації управлінському персоналу належного рівня відповідальності у письмовій формі здійснюється про:

- значні недоліки внутрішнього контролю, яку аудитор повідомив або має намір повідомити тим, кого наділено найвищими повноваженнями, якщо повідомлення інформації безпосередньо управлінському персоналу буде неприйнятним за конкретних обставин;

- інші недоліки внутрішнього контролю, ідентифіковані під час аудиту, інформація про які не повідомлялась управлінському персоналу іншими сторонами та які, за професійним судженням аудитора, є досить важливими, щоб заслуговувати на увагу.

Вимоги щодо своєчасного повідомлення інформації про значні недоліки внутрішнього контролю відповідно до Матеріалів для застосування та інших пояснювальних Матеріалів Д.19-Д.26 «Повідомлення інформації управлінському персоналу про недоліки внутрішнього контролю»:

- описання недоліків і пояснення їх потенційного впливу;
- достатність інформації, щоб надати можливість тим, кого наділено найвищими повноваженнями, та управлінському персоналу зрозуміти контекст повідомлення [1].

Метою аудитора є повідомлення у відповідний спосіб інформації тим, кого наділено найвищими повноваженнями, та управлінському персоналу про недоліки внутрішнього контролю, які аудитор ідентифікував під час аудиту та які, за професійним судженням аудитора, є досить важливими, щоб заслуговувати на їх увагу.

Показники значних недоліків внутрішнього контролю охоплюють: